

Release Radar 13/1: muzikale nieuwjaarsradar

door [Jonas Vandenabeele](#) 13/01/2023

Hé jij daar, ja jij! Tob of pieker je ook? Heb je nood aan een muzikale injectie ter uitbreiding van je vrijdagse playlist? Vraag je jezelf af wanneer de release radar terug is? Is je antwoord ja op al deze vragen? Wel, dan bof jij vandaag! De release radar is helemaal terug van weggeweest en verblijdt je weekeinde met een uitgekende keur aan verse albumreleases.

Ansatz Der Maschine – Tunguska

Met ‘Tunguska’ zegt Ansatz Der Maschine ons vaarwel. Het laatste album van de indietronicagroep rond Kortrijkzaan Mathijs Bertel bevat nieuw materiaal en oude nummers die herwerkt werden. De naam van de plaat komt uit 1908, toen er aan de oevers van de gelijknamige rivier in Siberië de grootste explosie ooit gemeten plaatsvond. Tientallen miljoenen bomen in een oppervlakte van meer dan 2000 vierkante kilometer werden verwoest. De krater van de explosie werd nooit gevonden. Deze gebeurtenis diende als inspiratie voor het poëtisch goodbye-album van Ansatz Der Maschine. Canadees-Belgische Sophia Ammann verzorgt de vocals, en ook muzikanten Nathan Daems (Black Flower) en Gianni Marzo (Marble Sounds) leenden hun talenten aan deze plaat. (Louis)

Belle & Sebastian – Late developers

Belle & Sebastian draaien al mee in het indie-circuit sinds 1996 en hebben al een zestiental langspelers op de teller. Blijkbaar moeten we daar niet van schrikken, want hun jongste plaat ‘Late developers’ zou je kunnen interpreteren als ‘laatbloeiers’ – al gaat de letterlijke vertaling eerder over het ontwikkelen van foto’s. Lead single ‘I don’t know what you see in me’ klinkt erg optimistisch en die lijn trekken ze door op ‘Late developers’, indie in een popjasje.

Billy Nomates – CACTI

Er zijn er misschien nog genoeg die Billy Nomates kennen van haar feature op de single van Sleaford Mods genaamd ‘Mork ‘n Mindy’. Billy Nomates, het alias van Victoria Maries, brengt naar eigen zeggen “no-wave”, een genre dat destijds een rock ‘n roll reactie was op de new-wavebeweging. In een moderne omschrijving zou je het post-punk kunnen noemen met een hoger rockgehalte dat tegelijk sober en fars, maar ook swingend overkomt. Op haar debuutplaat sluit de rauwe, maar warme stem van Nomates zich alleszins mooi aan bij deze stijl. (Louis)

Gabrielle Aplin – Phosphorescent

De release van deze plaats vond eigenlijk vorige week plaats, maar toen waren we nog op nieuwjaarsverlof. We konden deze plaat echter niet overslaan in deze release radar. De Britse Gabrielle Aplin is met ‘Phosphorescent’ aan haar vierde studioplac toe. Daarop maakt ze folky indiepop die zoetjes binnengaat.

Joeseef – Permanent damage

‘Permanent damage’ is het debuutalbum van Joeseef, daar staat heel wat zwoele pop-soul op die niet al te ingewikkeld is, maar daarom niet minder effectief. De tweestrijd tussen opgetogenheid en tristesse is altijd dichtbij op ‘Permanent damage’.

Juni Habel – Carvings

De Noorse Juni Habel maakt singersongwriter muziek die je meteen transporteert naar een knetterend kampvuur. Het lichtvoetige gitaargetokkel past perfect bij de fragiele stem van deze jonge Noorse. In deze spaarzame folk voel je de Noorse natuur binnendringen. Het gebouw op de hoes is het huis van Habel, een droom voor al wie houdt van afgelegen poëzie en wil ontsnappen aan alle hectiek van het alledaagse.

Margo Price – Strays

Margo Price komt uit Nashville, Tennessee. Dan is de kans groot dat ze iets met country doet. En ja hoor, maar Price maakt country zonder dat het ooit klef wordt. Bij momenten doet de stem en de stijl van Price ons denken aan de betreurde Stevie Nicks van Fleetwood Mac (luister naar de track hieronder!). Sharon Van Etten passeert ook nog eens de revue op een feature. Ook voor iemand die totaal niets heeft met country is deze plaat een aanrader.

Rozi Plain – Prize

Rozi Plain uit Bristol brengt vandaag haar plaat ‘Prize’ aan de man. De complexe en delicate arrangementen van Plain zijn allesbehalve ‘vlak’. De elektronica nestelt zich geruisloos tussen de gitaarstukken. Het resulteert in een zacht klankbed waar de zachtdromerige stem van Rozi Plain perfect op past. Dit album straalt gewoonweg rust uit.

Semetary – Butcher house

De gevaarlijkste drillrap wordt niet in Berchem gemaakt, maar in Californië. Van daaruit brengt Semetary vandaag zijn nieuwe mixtape ‘Butcher house’ uit. Verwacht dit keer geen invloeden van black metal zoals op zijn ‘Rainbow bridge’-mixtapes, maar een harde trap met invloeden uit witch house. Bovendien nemen de gewelddadige teksten uit drill bij Semetary cartooneske proporties aan door de inspiratie die hij uit horrorfilms put. Maar wees niet bang, diep vanbinnen is Semetary een lieve jongen die vooral de alt-right met zijn kettingzaag in stukken wil hakken. Dat hij dat op de tonen van genadeloze underground hiphop doet, stemt ons alleen maar tevreden. (Tobias)

VHS – VHS222

Antwerpse horrrorapper Kleine Crack maakt er een punt van om elke vrijdag de dertiende nieuw werk te lossen. Dit keer doet hij dat niet in zijn eentje, maar haalt hij er zijn hele VHS-crew bij voor een gemeenschappelijke ep. De sound blijft echter ongewijzigd: duistere

Memphis rap waarin het gevaar rond elke hoek in Antwerpen loert. Of dat gaat om gewelddadige mensen of paranormale verschijnselen mag je zelf uitzoeken. (Tobias)